

Capitalktilfudene. Disse tilsvarende Udgifter, som til alle Tider have bestaaet, maae paa alle tidligere Budgetter paa lignende Maade tages bort og saaledes supponeres at have været afholdte af Activerne, istedetfor at de nu staae opførte mellem andre Udgifter, afholdte af Aarets Indtægter. Ligeledes — for blot at nævne enkelte Punkter, idet jeg aldeles ikke skal forsøge paa udførlig at gjøre opmærksom paa alle de Omposteringer, som have været nødvendige, men i den Henseende blot bede, at man vil troe, at jeg har gjort disse med den Fuldstændighed, som jeg har anseet for iværksættelig og nødvendig — skal jeg blot fremhæve nogle Omposteringer, der dog maaffee kunde fortjene en ganske kort Berøring, idet det ved første Blik kunde synes tvivlsomt, hvorledes de skulle behandles. Jeg skal saaledes bede bemærket, at vi nu og i vore fremtidige Budgetter ikke længere paa samme Maade som hidtil ville finde Noget, der vedkommer Veies Vedligeholdelse og Bygning; det er kun en ganske lille Rest, der er bleven tilbage med Hensyn til det Tilsyn, som fra Regjeringens Side føres med Veivæsenet. Tidligere medgik der derimod, som bekendt, meget betydelige Udgifter til denne Fornødenhed, men samtidig dermed var der jo ogsaa Indtægter, som nu ere forsvundne fra vore Budgetter. Der var saaledes Veiskatten, som stod opført under de directe Skatter, men nu er gaaet ud og for Fremtiden stedse vil være forsvunden. Den maa derfor naturligtvis slettes ud i de tidligere Budgetter, hvis ikke Sammenligningen mellem directe Skatter, de tidligere og de nuværende, skal forrykkes. Det samme gjælder om Bomintraderne, der ere gaaede bort paa samme Maade. Af Omposteringer af en mere mærkelig Art skal jeg ogsaa nævne et Par. Saaledes var f. Ex. Rangskatten tidligere opført under „adskillige Indtægter“ for Monarchiet, hvortimod denne Post nu vistnok meget rigtig er opført under „directe Skatter“, og det vilde altsaa ligeledes forrykke Sammenstillingen, naar man ikke i de tidligere Budgetter omposterede Rangskatten til de directe Skatter. Under Finantsministeriet er der foregaaet meget betydelige Omposteringer; der er en Deel af Toldbestyrrelsen og en

stor Deel af Revisionsdepartementet, som er gaaet over til Finantsministeriet, hvorunder de ikke tidligere fandtes; naturligtvis maa paa de tidligere Budgetter en tilsvarende Ompostering finde Sted. Ligeledes maa Invalidforsørgelsen, som nu er opført sammen med Pensionerne, paa lignende Maade trækkes ud fra Finantsministeriet, hvor den tidligere fandtes, og opføres sammen med Pensionerne under den fælles Pensionparagraf. Men hvor nøiagtig man end paa denne Maade gaaer til værks, og hvor fuldstændig man end troer at have kunnet gennemføre disse Omposteringer for at tilveiebringe det fornødne Materiale til en Sammenstilling, vil man dog til Syvende og Sidst endnu støde paa nogle, som det synes, aldeles uoverkommelige Vanskeligheder, hvis man blot bliver staaende ved at tage Post for Post og sammenligne dem. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at hvad Art disse Vanskeligheder ville være, og deraf vil tillige fremgaae, hvorledes de maae overvindes, og hvorledes de efter min Overbeviisning fuldstændig kunne overvindes. Lad os f. Ex. blot tage en saadan Gonto som Pensionsvæsenet; naar man under denne tager de egentlige Pensioner og Invalidforsørgelsen, skulde man troe, at man dermed godt kunde sammenstille det tidligere Pensionsvæsen og den tidligere Invalidforsørgelse, forsaavidt den vedkom Kongeriget; men denne Sammenstilling vilde give en aldeles urigtig og fuldkommen forvirrende Forestilling om Pensionshyrden, idet det jo maa erindres, at en meget betydelig Deel af den saaledes opførte Pensionshyrde er en Hyrde, som vi kun afholde mod contant af os modtagen Betaling fra Hertugdømmerne. Det vilde derfor være ganske forvirrende, naar man uden nærmere Oplysning stillede dette overordentlig store Pensionsbeløb op ligeoverfor det, som vi tidligere have udredet. Den virkelige Sandhed vil, naar Forholdet undersøges tilstrækkelig nøie, tvertimod, saaledes som den ærede Finantsminister for ikke lang Tid siden har oplyst i det andet Thing, vise, at vi ere gaaede fremad med Hensyn til vort Pensionsvæsen, at vi lidt efter lidt ere komne til en gunstigere Stilling i den Henseende; jeg gaaer naturligtvis ud fra den Forudsætning, at de directe